

א) זכרות יא. לקמן ז:  
ב) עירובין יג. ג) [לקמן ז:  
ז: עירובין ג. חוספ'  
פרק ז ה"ב] ג) טז:  
ד) עירובין ע"א. ה) שם  
מ"ט. ו) שם. ז) מא:  
ח) ברכות נב. ט) שם  
נג. י) מעשרות פ"ג ה"ג,  
כ) כתובות מד ע"א.

גליון הש"ס

[מכתי תוס' ד"ה לא  
לכונה וכו' אבל לא הייתה  
לכונה שצעה טפחים. רק  
שצעה טפחים "כ"ה  
הגירסא הנכונה, מג"א  
וט"ו וכו' ]:

ליקוטי רש"י

ב"ש פוסקין. דלאו  
לחשמיש צעין [לקמן ז:].

הגהות וצינונים

א) צ"ל בקיטוניות  
(וכ"ה בכתי' ודפו"י,  
דק"ס): ז) ס"א אמר  
רב הונא (גליון). נראה  
שכונתו שצ"ל ס"א אמר  
רב שמואל בר יצחק  
אמר רב הונא (כ"ה)  
בבעל המאור לקמן ז  
ע"ב וברא"ש סי' א ועי'  
בער"ל לעיל ב ע"ב ד"ה  
דמר (סב): ג) כתי'  
שיהא: ד) יש להוסיף  
וכי': ה) צ"ל  
וקיטוניות קטנות  
(רש"י): ו) נ"ל דמתיבת  
וד"ה הוא תחלת הדיבור  
והוא ציון על לשון  
הש"ס ואיהי יתבה  
בקיטוניות (מראה כהן  
רש"י): ז) [מתבת י"ל  
עד ולי נראה ליתא  
בדפו"ר ונוסף ע"פ  
מהרש"ל דפו"ר: ח) צ"ל  
על מקום השלחן (נגני  
יוסף): ט) צ"ל א"א  
(בית יצחק, ועיין ילקו"מ  
וספר בנייה לכן איש  
חי): י) צ"ל ורובו  
ושולחן (ר"ש דעסוי  
נגני יוסף): כ) ע"י ילקוט  
מפרשים: ל) א"א  
שבעה כצ"ל מג"א וט"ז  
רס"י תרלד ע"ש (גליון)  
וכ"ה בתוס' הרא"ש:  
מ) צ"ל עבדין:  
נ) [צ"ל ושבת] (גליון):  
ס) לקמן במשנה (כח)  
ע"א) וכן בברכות ט)  
ע"א) לא גרסינן "שחלה"  
ועי' ער"ל: ע) בדפו"ר  
ליתא לתיבת אלו  
"ומסקינן התם דהלכה  
כרבי יוחנן החורני"  
ובהגהות מראה כהן כתב  
שצ"ל ומשמע התם  
דהלכה בבית הל"ה  
ועי' יד דוד וער"ל:.

סוכה

משום אורא. רוח שהוא<sup>א</sup> שולט זה מפני החוס: אלא ל"מ"ד בקטנה  
פליגי. אבל בגדולה אפילו רבנן מודו: וכי דרכה של מלכה<sup>ב</sup>. והלא  
נערומה ומשרתיה מסוצים עמה: לקיטוניות שבה. סוכה גדולה  
לצני מסיצת' וקיטונית קטנה<sup>ב</sup> צמוכה ללניעות<sup>א</sup> והיא צקיטונית יתצא

פרק ראשון

לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה. מה שדחק צקונטרס לרצ חנן  
בר רצה מה ראה לרצי יהודה הא חי אפשר לשצעה צניס  
שצעה טפחים לאו פירכא היא דלילמא ארוכה טוצא אבל לא הייתה  
רצנה<sup>א</sup> שצעה טפחים וצנייה צאומה אורך הוו יתצי:

סוכה

לא נצרכה אלא לקיטוניות שבה. מה שדחק צקונטרס לרצ חנן  
בר רצה מה ראה לרצי יהודה הא חי אפשר לשצעה צניס  
שצעה טפחים לאו פירכא היא דלילמא ארוכה טוצא אבל לא הייתה  
רצנה<sup>א</sup> שצעה טפחים וצנייה צאומה אורך הוו יתצי:

**דאמר** לך מני ב"ש היא ולא  
תוון מינה בו. נסדר  
רצ עמרס פסק צשעה מקומות  
הלכה כצ"ש חדא האי דסוכה לריכה  
שתהא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו  
ואידך צמנחות פרק התכלת (דף מ.  
והס) גצי סדין צליית צ"ש פטרין  
וצ"ה מחייצין עוד לשם<sup>א</sup> כמה חוטין  
הוא נותן צ"ש אמרי ד' וצה"א ג'  
עוד התם כמה תהא משולשלת צית  
שמאי אומרים ד' וצה"א ג' בכל הני  
עצדי<sup>א</sup> כצ"ש ואידך צמסכת צרכות  
פרק אלו דצריס (דף נא:): צש"א  
מכצדין [את] הצית ואח"כ נוטלין לידים  
ואמרינן צגמ'<sup>א</sup> צוליה פירקין הלכה  
כצ"ה צר מהך עוד התם צסוף  
פירקא גצי מי שאכל ושתה<sup>א</sup> ולא צירך  
דמייתי צגמרא<sup>א</sup> עוצדא דרצה צר צר  
תנה דלשכת יונה דדצא וחד תלמיד  
דעצד כצ"ש ואשכח ארנקי ואידך  
תלמיד דעצד כצ"ה ואכליה אריה  
וקלת קשה הא דקאמר התם צוליה  
פירקין הלכה כצ"ה צר מהך ושמה  
משום דצ"ה נמי מודו דלכתחילה  
מיהא עצדינן כצ"ש ועל מה שפסק  
צחק דהכא כצ"ש אין להקשות מהא  
דאמרינן פ"ק דצרכות (דף יא). דאמר  
רצ יוסף עשה כדצרי צ"ש לא עשה  
ולא כלום ומייתי ראה מההיא מילתא  
דסוכה מעשה צרצי יוחנן החורני  
שתלה<sup>א</sup> והלכו זקני צ"ש וזקני צ"ה  
לצקרו ומלאויהו שהיה יושב ראשו  
ורובו צסוכה ושולחנו צתוך צית  
אמרו לו זקני צ"ש א"כ היית נוהג  
כל ימך לא קיימת מצות סוכה כל  
ימך ומסקינן<sup>א</sup> התם דהלכה כרצי  
יוחנן החורני דההיא פלוגתא צסוכה  
גדולה כדמסקינן צצרתתי פליגי  
צההיא הלכה כצ"ה אבל הכא צסוכה  
קטנה וצהא הלכה כצ"ש מיהו  
שמעתין דהתם תימה היכי דייק מינה  
דעשה כצ"ש לא עשה ולא כלום  
דראה דמייתי צעשה כצ"ה מיירי  
ועוד וכי לריך ראה על זה היכא  
דהלכה כצ"ה שאס עשה כצ"ש לא  
עשה ולא כלום וצ"ל דליצטרין התם  
לאיתויי היכא דצ"ה מחמיירס מדרצנן  
וצ"ש מוקמי לה אדאורייתא ולא  
גורין אס עשה כדצרי צ"ש לא ילא  
ידי חוצתו אפי' מדאורייתא כדאשכחן  
לצ"ש היכא דיתצי אפיתחא דמטללתא  
דגורי שמה ימשך אחר שולחנו וקאמרי  
לא קיימת מצות סוכה מימך דאפי'  
מדאורייתא לא קייס ומדצית שמאי  
נשמע לצ"ה: **בית שאין בו ד'**  
אמות. צירושלמי<sup>א</sup> חשיב שאין טוצל  
לענין פתח צית אצ של נערה המאורסה<sup>א</sup>:

מניחין בו עירוב. ללא חזי לדירה ואפי' לשמואל דאמר פרק מי שהולאיהו (עירובין דף מט. ושס) עירוב משום קנין  
לא מיקנו רשותיהו שציל צית ללא חזי לדירה ודכוותיה אשכחן התם שמואל גופיה דאמר צית שמניחין צו עירוב אין לריך  
ליתן פת מאי טעמא כולהו הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדדי משום דמנחי עירוב צציתו:

ואין

אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשרה ואוקימנא קמייתא כב"ש ובתרייתא כב"ה פשוטות הן. מאן תנא להא דת"ר בית שאין

ז א מ"י פ"ד מהלכות  
סוכה הלכה א סמג עשין  
מג טוש"ע א"ח סימן תרלד  
סעף א [רצ אלפס פ"ב דף  
רמג].  
ח ב מ"י שס טוש"ע שס  
סעף ד:  
ט ג מ"י פ"ו מהלכות  
מוזה הלכה ב סמג  
עשין כב טוש"ע י"ד סי'  
רפו סעף יג:  
י ד מ"י פ"א מהלכות  
רוצח הלכה א סמג עשין  
עב:  
יא ה מ"י פ"ד מהל'  
טומאת צרעת הלכה ו  
סמג עשין רלט:  
יב ו מ"י פ"ב מהלכות  
שמטה הל' יב סמג  
עשין קנד:  
יג ז מ"י פ"ו מהלכות  
מלכים הל' א סמג עשין  
קב [כל הדינים אלו מן אוח  
ד' עד כה המה צרצ אלפס  
עירובין פ"ו דף קטו. ועוד  
צ"ב פ"א דף קס: ועוד  
צהלכות מוזה דף עא].

רבינו הננאל

פליגי וכי דרך מלכה  
לישב בסוכה קטנה ושנינן  
בסוכה שהיתה עשויה  
קיטוניות היתה כו'.  
ואסיקנא הלכתא צריכה  
שתהא מחוקת ראשו  
ורובו ושולחנו ואמר ליה  
ר' אבא מני הא וא' רב  
הונא ב"ש היא ולא תוון  
מינה. ואקשינן עלה  
ממאי דחלוקת ב"ש וב"ה  
בסוכה קטנה דתנן מי  
שהיה ראשו ורובו בסוכה  
ושולחנו בתוך הבית בית  
שמאי פוסלין וב"ה  
מכשירין ודייקת מינה הנה  
ב"ה מכשירין אע"פ  
שאינה מחוקת אלא ראשו  
ורובו בלבד וב"ש פוסלין  
א) בסוכה קטנה פליגי  
וכיון דיתבי אפומא  
דמטללתא ושולחנו בתוך  
הבית. ואוקימנא לעולם  
בסוכה גדולה. (וכי  
דאמרין) [ודיקא נמי]  
מדקתני [במשנתנו מי  
שהיה ראשו ורובו ולא  
קתני מי שהיה בסוכה  
שאינה מחוקת אלא ראשו  
ורובו. ודחינן להא סברא  
משום דקשיא לן דאי  
איתא שסוכה גדולה היא  
וכשרה ומשום שיושב על  
פי הסוכה ושולחנו בתוך  
הבית פליגי אי הכי לא  
יצא ידי סוכה היה להן  
לומר אלא מדקתני פוסלין  
ש"מ בסוכה קטנה פליגי.  
ואמר' אי הכי דבסוכה  
קטנה פליגי ליתני מי  
שהיה בסוכה שאינה  
מחוקת אלא ראשו ורובו  
בלבד ב"ש פוסלין כו' מי  
שהיה [ראשו ורובו] סתם  
למה לי. ותריצנא בתרתי  
פליגי. בגדולה וקטנה  
וחסורי מחסרה והכי קתני  
מי שהיה ראשו ורובו  
בסוכה ושולחנו בבית או  
שאינה מחוקת ראשו  
ורובו ושולחנו ב"ש  
פוסלין וב"ה מכשירין  
וקי"ל כב"ש. והני  
מתניתא דקתני חדא  
מחוקת ראשו ורובו  
ושולחנו כשרה רבי אמר  
עד שיהא בה ד' על ד'  
אמות ותניא אידך כל  
שאין בה ד' אמות על ד'  
אמות פסולה וחכ"א

אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשרה ואוקימנא קמייתא כב"ש ובתרייתא כב"ה פשוטות הן. מאן תנא להא דת"ר בית שאין